CASSIODORUS
Zwettl 4. Viertel 12. Jh.
Quelle: http://manuscripta.at/?ID=31639
Copyright: Zwettl, Zisterzienserstift

seus. Quod si semen bonos actus ut in multis
locis dictum ē. uelimus aduertere integra
nobis poterit ēstare sententia. Nam q̄ cumq;
imitatores eorū. qui d̄o factor pbitate placu
erunt. ipsi possidebunt futuram tam. quę
nullo iam fine mutanda ē. regnum scilicet
dn̄i. q̄d sc̄is suis fidelib̄ pollicetur. Et ne for
tuan semen istud detraheres ad carnis originē.
unde uidea maxime glāntur. p̄ceptum ad
didit generale. Et qui diligunt nomen eius
inhabitabunt in ea. Ipsum ē enim q̄d supi
dixit. semen seruor. q̄d hic q̄ diligunt nom
eius. Inhabitabunt in ea dix̄. ppetua felicitate
potiunt̄. terra quę iam ñ spinas tribulosq; p
duc̄. quę homines labore non pascat. q̄ uene
na ñ parturit quę numq̄ suos incolas pdit
quę ñ uicissim sole atq; astris sed q̄d ē felicā
iugiter de xpo auctore lucebit. Et nota q̄d
ordine suo psalmus iste conclusus ē. Primū
q̄d ex psona dn̄i xpi pbatus ē. deinde in cho
auit aboratione tertio passionis dn̄ice gesta
memorauit. q̄rto uerbis euglicis consona ue
ritate sensit. quinto inspe fidelis populi dic
ta ēclusit. Sic q̄rtus iste psalmus ē. qui passi
onem dn̄i p̄dicta lege pphauit.

Conclusio.

Auviviorū psalmum istum cęlesti dispensatio
ne mirabilem. ubi quanta ē in diuinitate
potestas. tanta in humanitate constat hu
militas. Assūpsit sanctum uerbum naturā
nr̄ę infirmitatis. sicut titulus ait. pbis q̄
cōmutabunt̄. ut pindebitam mortem sua
liberaret nos a morte iustissima. Intrauit
seu clausta ut panderentur inferni iu
tus ē interitus aduentu saluatoris. & pp
tuas tenebras uire pdidit. quā ēnum lum
accepit. Debellauit diabolū p humanā na
tura quam tenebat obnoxiam. & p infirmita
tem carnis supatus ē hostis. quando supra
uniuersas rationabiles creaturas extulit. q̄d
omnib; spūalib̄ infirmi fuit. Cui enim dix̄
angloru sic apls ait. sede ad dxt̄ meis. Nā
quelibet alia natura ñ ē unita xpo. sed sola
carnis nr̄ę glificata suscepto. Reuera omps.
ruera misericors. q̄ d̄apnata beauit. p dita
restituit. obnoxia liberauit. miserias nras
a nobis fec̄ alienas. & pstitut hominē p sua
mortem uiuere quem creatum immortalē
diabolus fec̄ interire. Concede omp̄c deus
ut q̄ p nob carne dignatus es pati. dones
nob q̄d coronare digneris.

Lxviii. In finē.
dauid in rememoratione q̄d saluū me fec̄ dn̄s.

Finis & dauid. sepius dictum ē. significant
dn̄m saluatorem. ad quem diriguntur hęc
uerba fideliuum. quia totus hic psalmus ex
psona martyrum dicitur. qui uaria quidē
psecutione laborabant. sed spē suam habe
re in dn̄o minime desinebant. Adiectum ē.
In rememoratione. Duob; enim modis memo
res sumus. cum pēcator recordatione supnā
iusticiam formidam̄. & iterum dum cēssa
beneficia. purissimo corde retinem̄. In xxx.
ttaq; vii. psalmo. ubi hęc uerba posita sunt.
metus ē futuri iudicii. & recordatio peccator
hic aū spes liberationis. & futuri p̄mii pro
missa securitas sustinetur. Nam ut hanc re
cordationē ostenderet adiec̄. Quod saluum
me fec̄ dn̄s. ñ de metu hęc memoria. sed de
accepto beneficio pbaretur ēē ēcepta. Congru
um q̄ppe fuit. ut quō in supiori psalmo pas
sionē suam narrauerat dn̄s xpc. spemq; resur
rectionis addiderat. p̄ caput suum simult̄
& membr̄ loqreat̄. q̄tenus & passiones suas
fideles educerēt. & spem uotiuę resurrectio
nis assumerēt.

Diuisio psalmi.

Martyrum confessorq; populus. qui multi
pli quidē sed felici clade laborabat. prima